



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

AZ-TECHNIKA, a.s., IČO: 26492580
se sídlem Na Chodovci 2880, Praha 4
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Hráškem,
se sídlem Týnská 1053/21, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvu financí České republiky,
se sídlem v Praze 1, Letenská 15,

za účasti

Hlavní město Praha
Se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2015, č.j. MF-6746/2015/34/2901-RK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2015, č.j. MF-6746/2015/34/2901-RK a rozhodnutí ze dne 16. 1. 2015, č.j. MF-48790/2012/34-4 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7 114 Kč a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutí byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2015, č.j. MF-48790/2012/34-4, kterým bylo rozhodnuto tak, že se:

I. Mění rozhodnutí č.j. 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009, ve znění pozdějších rozhodnutí, tak, že se ruší schválené návštěvní a reklamační řády vztahující se k jednotlivým koncovým interaktivním videoloterním terminálům (dále jen „IVT“),

II. Doplnuje rozhodnutí č.j. 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009, ve znění pozdějších rozhodnutí, o následující vedlejší ustanovení:

32. V případě, že obec, na jejímž území jsou IVT umístěna, upravuje v souladu s ust. § 50 odst. 4 zákona nebo § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, obecně závaznou vyhláškou časové určení pro provozování loterií a jiných podobných her, je provozovatel povinen provozní dobu IVT uvést do souladu s tímto časovým určením.

33. Ode dne zahájení provozování je provozovatel povinen provozovat IVT po celou dobu vymezenou v návštěvních řádech uvedených provozoven. Provozovatel je povinen zajistit umístění návštěvních řádů příslušných provozoven na viditelném a přístupném místě v dané provozovně. Provozovatel je povinen zaslat orgánům státního dozoru příslušným dle § 46 odst. 1 písm. c) zákona (dále jen „orgány státního dozoru“) návštěvní řády s uvedením provozní doby provozoven, a to nejpozději 1 den před zahájením provozování loterie nebo jiné podobné hry. V případě změny provozní doby je provozovatel povinen ohlásit tuto změnu orgánu státního nejpozději 1 den před její předpokládanou účinností.

III. Mění rozhodnutí č.j. 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009, ve znění pozdějších rozhodnutí, tak, že jej dle současně platného a účinného zákona podřazuje pod ustanovení § 2 písm. l) zákona.

IV. Ostatní podmínky uvedené v rozhodnutí č.j. 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009, ve znění pozdějších rozhodnutí, zůstávají nadále v platnosti.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně předně namítá nesrozumitelnost a nesmyslnost výroků rozhodnutí a to s ohledem na to, že změní-li se rozhodnutí z roku 2009 tak, jak bylo rozhodnuto v roce 2015, bude nově znít tak, žese povoluje provozování CSL a ruší se schválené návštěvní a reklamační řády.... Fakticky však v tento okamžik žádné návštěvní a reklamační řády nebyly, neboť výrok o schválení byl novým rozhodnutím nahrazen. Otázkou tedy zůstává, který výrok rozhodnutí byl změněn, resp. které návštěvní a reklamační řády byly zrušeny, pokud žádné nebyly schváleny. Žalobce se proto domnívá, že nelze touto formou návštěvní a reklamační řády zrušit, neboť uvedený postup není procesně v pořádku a jeho cílem je pouze obejít zákon.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

3. Rozhodnutím v roce 2009 byl schválen generální návštěvní řád, který byl vzorem pro jednotlivé dílčí návštěvní řády jednotlivých provozoven. Nebyly však schvalovány dílčí návštěvní řády pro jednotlivé provozovny. Není proto možné, aby žalovaný rušil návštěvní a reklamační řády, které sám neschválil. Tímto došlo k překročení kompetencí žalovaného, který vybočil z pravomoci, která mu je zákonem a rozhodnutím stanovena, čímž došlo k porušení jedné ze základních zásad uvedených v ust. § 2 odst. 2 správního řádu. Žalovaný zrušil všechny návštěvní a reklamační řády, aniž by se obtěžoval zkoumat, které provozovny mají své návštěvní řády v souladu s platnou OZV, což představuje velký zásah do právní jistoty žalobce, který není ničím podložen a je nejen nezákonný dle § 2 odst. 3 správního řádu, ale je též protiústavní. Je třeba poukázat na to, že žalobce předložil žalovanému podklady k jednotlivým provozovnám na flash disku. Jestliže tedy správní orgán zamýšlel zrušit návštěvní řády, které jsou v rozporu s platnou OZV, měl ve výroku rozhodnutí uvést jednotlivé konkrétní provozní řády, které ruší. V opačném případě je takové rozhodnutí neurčité, zmatečné a nevykonatelné. Z důvodu rozpornosti jednotlivých provozoven s OZV mělo být vedeno odlišné správní řízení, nemůže být nahrazováno jediným souhrnným.
4. Žalovaný odůvodňuje zrušení řádů mj. tím, že jednotlivé návštěvní řády jsou v rozporu s OZV. Žalobce má však za to, že rozpor mezi návštěvním řádem a OZV není natolik zásadní, aby musel žalovaný zrušit všechny návštěvní řády, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2007, č.j. 5 Afs 122/2007-52, dle kterého není změna provozní doby natolik významná, aby byly provozovatelé jakkoliv sankcionováni, už vůbec, aby byly tyto návštěvní řády rušeny.
5. Žalobce spatřuje v rozhodnutí přísný zásah do práv provozovatele a to s odkazem na ust. § 43 odst. 6 loterního zákona, který stanovuje, že žalovaný nesmí v povolení stanovit přísnější podmínky pro provozování loterií, než stanoví zákon. Rozhodnutím z roku 2015 však byly žalobci stanoveny daleko přísnější podmínky, než které stanoví zákon, což je nepřipustná regulace, která překračuje hranice zákona.
6. Rozhodnutí je dále vnitřně nekonzistentní, když na jednu stranu uvádí, že jeho účelem je pouze uvedení povolení do souladu s loterním zákonem a nikoliv jednotlivými OZV (logicky neboť k tomu slouží zcela jiný typ řízení) s tím, že dále se uvádí, že poté co odpadl předmět řízení a to díky nálezu Ústavního soudu, upravil žalovaný předmět řízení tak, že změna povolení je vedena z důvodu zajištění souladu s platným a účinným zněním loterního zákona, a souladu s časovým určením pro provozování sázkových her stanoveným OZV. Tímto došlo rovněž k nedodržení totožnosti předmětu řízení, když výrok o zrušení návštěvních řádů se zcela jistě netýká souladu s loterním zákonem, neboť návštěvní řády nijak v rozporu se zákonem nebyly. V daném řízení se tak žalobce nemohl jakkoliv bránit, neboť předmět řízení nebyl nikdy přesně vymezen.
7. Ministr financí v rozhodnutí o rozkladu pouze prvostupňové rozhodnutí bez bližšího zkoumání potvrdil a to vše s vágním odůvodněním, kde se nevyjadřuje prakticky k žádným argumentům žalobce.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a dále uvedl, že přistoupil ke změně dotčených povolení k provozování loteria a jiné podobné hry spočívající zejména ve zrušení návštěvních a reklamačních řádů z důvodu zajištění řádného provozování loterií a jiných podobných her povolených dotčeným povolením, jakož i z důvodu zajištění efektivnějšího uplatňování

ústavně zakotveného práva obcí na samosprávu. Změnou dotčených povolení žalovaný zohlednil samosprávný regulační úmysl obce co do časové regulace provozování loterií.

9. Ze znění výroku I. rozhodnutí i změně je jednoznačně zřejmé, že tento se vztahuje na konkrétní výrok rozhodnutí o povolení schvalující tehdejší návštěvní řády a mění jeho obsah tak, že ruší samotný akt schválení návštěvních a reklamačních řádů. Nelze tedy souhlasit s výkladem předestřeným žalobcem, který je dle žalovaného účelově formalistický.
10. Žalovaný dále uvádí, že je nezpochybnitelné, že v rozhodnutí o povolení jsou u jednotlivých povolovaných technických zařízení uvedeny konkrétní adresy provozoven, ve kterých jsou tato technická zařízení umístěna (ulice, číslo popisné, obec a PSČ). S ohledem na znění rozhodnutí o povolení a s ohledem na žalobcovu dlouholetou podnikatelskou činnost v oblasti provozování loterií musí být žalobci zřejmé, o které konkrétní obecně závazné vyhlášky se jedná. Obecně závazné vyhlášky jsou vyhlášovány na úřední desce obecního úřadu, a pokud není stanoveno jinak, jsou účinné 15. dnem jejich vyhlášení, a tímto dnem závazné pro všechny adresáty a tudíž se nikdo nemůže dovolávat jejich neznalosti. V souladu s ust. § 26 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je obsah úřední desky obligatorně zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup, tj. na internetu.
11. Nelze souhlasit se žalobcem, že rozhodnutí je nepřiměřené a nedodržuje totožnost předmětu řízení. V oznámení o zahájení byly podrobně specifikovány důvody zahájení předmětného řízení, tedy, že změna povolení se má týkat úpravy doby platnosti povolení a současně má být předmětné povolení upraveno tak, aby odpovídalo současně platnému a loternímu zákonu. S ohledem na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. 4. 2013 nakonec nedošlo ke zkrácení délky vydaného rozhodnutí, ale pouze ke změně předmětného povolení tak, aby odpovídalo současně platnému a loternímu zákonu, na což byl žalobce upozorněn prostřednictvím výzvy ze dne 19. 6. 2014.
12. Závěrem žalovaný odkázal na aktuální rozhodovací praxi soudů, kdy jak Městský soud v Praze tak Nejvyšší správní soud potvrdily postup žalovaného ve správních řízeních o zrušení povolení k provozování loterií a jiných podobných her pro rozpor s obecně závaznými vyhláškami obce a závěry této judikatury lze přiměřeně aplikovat i v nyní posuzované věci zejména co do otázky práv obcí na samosprávu.
13. V posuzovaném případě je z odůvodnění rozhodnutí jednoznačně zřejmé, jak se ministr financí vypořádal se všemi argumenty žalobce, které jsou relevantní k předmětu daného správního řízení i které skutečnosti byly vzaty za podklad rozhodnutí, jakožto podle které právní normy rozhodl, i jakými úvahami se při rozhodování řídil. V odůvodnění rozvlně podrobně popsal skutkový děj daného řízení, jakož i vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahy při hodnocení důkazů a právní závěry správního orgánu prvního stupně.
14. Při jednání dne 19. 8. 2020 dále uvedl, že se snažil předejít tomu, aby se provozovatelé těchto her při kontrole ze strany obce bránili žalovaným schváleným návštěvním řádem.

III.

Posouzení žaloby

15. Rozhodnutím č.j. 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009, které nebylo součástí správního spisu a soud si jej musel od žalovaného vyžádat, bylo žalobci povoleno provozovat loterii nebo jinou podobnou hru dle ust. § 50 odst. 3 zákona prostřednictvím funkčně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nedělitelného technického zařízení – Centrálního loterního systému pod obchodním názvem „APOLLO GAMES“ (dále jen „CLS“), který je elektronickým systémem tvořeným centrální řídicí jednotkou (dále jen „CJ“), místními kontrolními jednotkami (dále jen „MJ“) a připojenými koncovými interaktivními videoloterními terminály (dále jen „IVT“) a který tvoří po funkční stránce nedělitelný celek, který řídí, eviduje a hráči nabízí různé druhy loterií nebo jiných podobných her včetně zpětné distribuce potvrzení o sázce a výsledku her do IVT, a to pouze na statním území České republiky tak, že každá sázka nebo jiná transakce musí být před zahájením hry zapsána na dvou nezávislých místech databáze CLS a dále byl schválen všeobecný herní plán CLS, herní plány loterie uvedené v bodě 5 a generální návštěvní řád platný pro všechna herní střediska uvedená v bodě 6 a provozování a umístění IVT na adresách uvedených v bodě 6 (59 adres – pozn. soudu) a umístění CJ na adres Na Chodovci 3/2880, Praha 4-Záběhlice. Přílohou je „Návštěvní řád“, který neobsahuje žádné ustanovení o provozní době.

16. Z obsahu správního spisu se podává, že oznámením o zahájení řízení ze dne 4. 6. 2012 Ministerstvo financí zahájilo se žalobcem z moci úřední správní řízení podle § 43 odst. 1 loterního zákona ve věci provozování loterie a jiné podobné hry na území hlavního města Prahy v části týkající se délky povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 50 odst. 3 loterního zákona tak, aby tato doba skončila nejpozději dnem 21. 12. 2014 a to s ohledem na zákon č. 300/2011 Sb. Žalobce se k oznámení vyjádřil ve svém podání ze dne 2. 7. 2012 a dne 3. 9. 2012 doložil na falshdisku požadovaný aktualizovaný seznam koncových zařízení.
17. Dne 19. 6. 2014 byla žalobci adresovaná další výzva k vyjádření se před vydáním rozhodnutí resp. oznámení o tom, že změna povolení se má týkat úpravy povolení k provozování CSL, prostřednictvím kterého jsou upravovány koncové interaktivní loterní terminály (dále jen „IVT“), tak aby dané povolení bylo v souladu s obecně závaznou vyhláškou obce, na jejímž území jsou IVT umístěny, a že nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 6/13 Ústavní soud zrušil bod 4. Čl. II zákona č. 300/2011 Sb. Žalobce se vyjádřil podáním ze dne 11. 7. 2014, poté, co dne 4. 7. 2014 nahlédl do spisu.
18. Žalovaný vydal dne 16. 1. 2015 rozhodnutí č.j. MF-48790/2012/34-4, jehož výroky jsou citovány v bodě 1 tohoto rozsudku. Jak se podává z odůvodnění rozhodnutí, důvodem zahájení správního řízení byla skutečnost, že Ministerstvo financí na základě vlastního zjištění dospělo k závěru, že technická zařízení povolená na základě dříve vydaných rozhodnutí jsou provozována v rozporu s obecně závaznou vyhláškou hl. města Prahy č. 10/2013. Žalobce podal do rozhodnutí prvního stupně rozklad ze dne 6. 2. 2015, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
19. Městský soud v Praze (dále také jen jako „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených žalobních námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
20. Dle ust. § 43 odst. 5 písm. b) zákona o loteriích *orgán, který loterii nebo jinou podobnou hru povolil, může již vydané povolení doplnit nebo změnit, vyžaduje-li to řádné provozování loterie nebo jiné podobné hry nebo veřejný zájem.*
21. Dle ust. § 50 odst. 4 zákona o loteriích, *obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou, že sázkové hry podle § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 mohou být provozovány pouze na místech a v čase touto vyhláškou určených, nebo*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stanovit, na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování uvedených loterií a jiných podobných her zakázáno, nebo úplně zakázat provozování uvedených loterií a jiných podobných her na celém území obce.

22. Soud předně uvádí, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2016, č.j. 1 As 297/2015-77, Nejvyšší správní soud připomněl ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10, povinnost soudů, aby před aplikací posuzovaly každou obecně závaznou vyhlášku individuálně z hlediska kritérií stanovených ústavním pořádkem a zákony.
23. Soud se tedy nejdříve zabýval zákonností obecně závazné vyhlášky obce, která se měla vztahovat k zařízením provozovaným žalobcem a povoleným shora označeným rozhodnutím žalovaného. Touto obecně závaznou vyhláškou je obecně závazná vyhláška hlavního Města Prahy č. 10/2013 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, a kterou se stanoví opatření k omezení jejich propagace (dále jen „OZV č. 10/2013“). Z obsahu OZV č. 10/2013 vyplývá, že provozování loterií a sázkových her bylo zakázáno na území hlavního města Prahy s výjimkou konkrétně uvedených míst v příloze vyhlášky, s tím, že u některých bylo uvedené časové omezení provozu (nejčastěji 10.00-22.00).
24. Soud ve svém nedávném rozsudku ze dne 23. 10. 2019, č.j. 8 Af 58/2016 – 78, týkajícím se obdobné věci (tj. zrušení povolení k provozu obdobného zařízení z ohledem na znění OZV č. 10/2013):
„Městský soud v Praze dospěl k závěru, že hlavní město Praha při vydání obecně závazné vyhlášky č. 10/2013 diskriminačním způsobem použilo kritéria k zařazení míst do seznamu povolených lokalit pro provoz hazardu. Situace, kdy v jedné části obce je provoz loterie v městských budovách zapovězen, zatímco v jiné městské části je takový provoz legální, zakládá odlišné zacházení, což však ještě nemusí diskriminaci znamenat, pokud je obec schopna doložit legitimní důvody, které pro které k takové úpravě přistoupila. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že prokázat legitimní důvody k rozdílné úpravě zákazu provozování loterií je povinná obec, nikoli městská část (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 As 78/2018 – 62).
25. Městskému soudu v Praze je z jeho činnosti známo, že obecně závazná vyhláška hlavního města Prahy č. 10/2013 nebyla shledána diskriminační Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 9 As 98/2018, v projednávané věci se však přiklonil k závěrům vyplývajícím ze shora citovaných rozsudků zdejšího soudu ze dne 26. 1. 2018, č. j. 9 Af 45/2015-117 a Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č.j. 10 As 78/2018 – 62 a ze dne 13. 7. 2017, č. j. 1 As 5/2017 – 76.“
26. Nejvyšší správní soud právě rozsudkem ze dne 13. 7. 2017, č. j. 1 As 5/2017 – 76, zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 11 Af 45/2014 – 225, kterou byla zamítnuta žaloba ve věci zrušení povolení k provozu loterií a jiných podobných her na území hlavního města Prahy a měst Nového Boru, Kopřivnice, Litvínova, Frýdlantu nad Ostravicí a Ostravy. Nejvyšší správní soud ve vztahu k obecně závazné vyhlášce hl. m. Prahy č. 10/2013 v tomto rozsudku konstatoval, že: *„převzetí návrhů městských částí bez dalšího úpravu v obecně závazných vyhláškách neospravedlňuje. Odkaz na požadavky městských částí je sice racionální z hlediska politického procesu tvorby regulace, není však nutně racionální z hlediska práva. Jelikož se politika a právo nekryjí, nelze ani politické důvody přijetí určité úpravy ztotožňovat s důvody ospravedlňujícími nerovné zacházení s adresáty práva.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Převzetí návrhů městských částí nezaručuje, samo o sobě, legitimnost rozdílného zacházení s adresáty právního předpisu. Nevylučuje svévoli na straně městské části, která by se následně převzetím jejího návrhu do obecně závazné vyhlášky přenesla. (...) Je zřejmé, že se provozovatelé mohou přestěhovat a že každý na zakázané adrese má zakázáno automaty provozovat a že každý na jiných dovolených adresách je může dál provozovat. Zakázání provozu hracích automatů na určité adrese ale nutí subjekt provozující loterie v tomto místě k přemístění, což mu přináší další náklady. Rovněž tím přichází o klientelu, která je vázána na místo provozování loterií a dána zvykem chodit k tomu konkrétnímu provozovateli. Možnou nerovnost způsobuje právě tento dopad – některé subjekty náklady na stěhování a ztrátu klientely budou muset v důsledku obecně závazné vyhlášky nést, jiné ne. Tato nerovnost je přitom nutným a přijatelným důsledkem obecní úpravy míst provozování loterií, nesmí ale být libovolná, tj. založená na subjektivních důvodech tvůrce právního předpisu. Musí být racionální a objektivně odůvodněná.“ Nejvyšší soud dále v tomto rozsudku uvedl: „Jak uvedl Ústavní soud, soud musí při aplikaci vyhlášky být schopen posoudit, „zda obec zařazením té které nemovitosti do textu vyhlášky nejednala libovolně či diskriminačně“. (nález ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10, N 151/62 SbNU 315).

27. Obdobný názor ohledně neústavnosti této vyhlášky již Městský soud v Praze vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 26. 1. 2018, č. j. 9 Af 45/2015-117, týkajícím se skutkově obdobné věci (zrušení povolení k provozu takového zařízení). Městský soud takto rozhodl, když po provedeném dokazování (včetně dokladů k vyjádření hl. města Prahy k důvodům pro vydání OZV č. 10/2013) shledal, že: „zrušení povolení u provozovny žalobce na podkladě obecně závazné vyhlášky, která je ve vztahu k žalobci diskriminační, neboť z ní nejsou zřejmé objektivní důvody, pro které je žalobci provoz her na dané adrese zapovězen, je nezákonné“.
28. Soud proto v této věci uzavírá stejně jako v rozsudku ze dne 23. 10. 2019, č.j. 8 Af 58/2016 - 78, že jelikož z OZV č. 10/2013 ani po doplnění důvodů pro její přijetí nelze seznat pravidlo, postup, či kritérium, podle kterého zastupitelstvo hlavního města Prahy postupovalo při výběru adres, na nichž je provozování loterií umožněno s nebo bez omezeného provozu, a jelikož žalovaný při rozhodování o změně rozhodnutí o povolení pro žalobce i při rozhodování o rozkladu z takové OZV vycházel, zatížil svá rozhodnutí nezákonností, která je sama o sobě důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí soudem.
29. K samotným žalobním bodům soud uvádí následující:
30. Co se týče první žalobní námitky týkající se nesrozumitelnosti a nesmyslnosti výroků rozhodnutí, soud uvádí, že sice dává žalobci za pravdu, že textace výroků je technicky nesprávná, lze z ní však ve spojení s odůvodněním vyrozumět, o čem bylo rozhodnuto - o zrušení schválených návštěvních řádů a to z důvodu omezení provozní doby provozoven loterií a podobných her na adresách, na kterých měl žalobce předmětným rozhodnutím povoleno svá zařízení provozovat, a to s ohledem na znění OZV č. 10/2013.
31. Nutno ovšem poukázat na to, že rozhodnutím 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009 byl schválen pouze generální návštěvní řád, který žádnou provozní dobu neobsahoval, nebylo tedy co v tomto rozhodnutí měnit. Proto pokud by žalovaný dospěl k závěru, že jsou všechny schválené návštěvní řády v rozporu s OZV č. 10/2013, měl I. výrok rozhodnutí znít spíše:

„Ruší se schválené návštěvní a reklamační řády vztahující se k jednotlivým interaktivním videoloterním terminálům, jejichž provoz byl povolen rozhodnutím 34/31918/2009 ze dne 22. dubna 2009 ve znění pozdějších rozhodnutí“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Popřípadě mohl žalovaný rozhodnout pouze výrokem II. o povinnosti žalobce upravit tyto návštěvní řády tak, aby byly v souladu s aktuální OZV. Výsledkem by bylo to, čeho chtěl žalovaný dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dosáhnout, tj. zesouladení předmětného rozhodnutí s OZV č. 10/2013, jak již bylo řečeno výše. Tato „technická“ vada samotná by však nebyla důvodem pro zrušení rozhodnutí, jak uvedeno shora.

32. Co se týče druhé žalobní námitky, která směřovala proti postupu žalovaného, kterým zrušil všechny návštěvní a reklamační řády, aniž by zkoumal, které provozovny mají své návštěvní řády v souladu s platnou OZV, a které nikoliv, soud shledal tuto žalobní námitku důvodnou. Pokud chtěl žalovaný docílit toho, aby žalobce uvedl návštěvní dobu ve svých provozovnách do souladu s předmětnou OZV, měl si zjistit, jakou provozní dobu má žalobce na tom kterém konkrétním místě, a zrušit pouze ty návštěvní řády, které jsou v rozporu s OZV č. 10/2013. Tyto jednotlivé návštěvní řády, které rozhodnutí ruší, však nejsou ani součástí správního spisu. Srovnáním adres uvedených v bodě 6 rozhodnutí o povolení ze dne 22. 4. 2009 a adres uvedených v příloze OZV č. 10/2013 je zřejmé, že například již na prvních dvou adresách na Praze 11 uvedených v bodě 6 povolení (ul. Donovalská a ul. Valentova), bylo dle OZV č. 10/2013 provozování dovoleno bez časového omezení. Pro zrušení jejich návštěvních řádů tedy nebyl dán zákonný důvod a žalovaný tak překročil svou pravomoc uvedenou v ust. § 43 odst. 5 písm. b) zákona o loteriích. Rovněž z tohoto důvodu by bylo žalobou napadené rozhodnutí nezákonné.
33. Tímto jsou v podstatě vypořádány rovněž námitky uvedené pod bodem 3, 4. a 5. tohoto rozsudku.
34. Co se týče žalobní námitky uvedené pod bodem 6. rozsudku, soud na úvod odkazuje na svůj rozsudek ze dne 30. 3. 2020, č.j. 8 Af 32/2016, ve věci zrušených obdobných povolení, ve kterém provedl stručný exkurz právního vývoje v oblasti regulace loterií a jiných podobných her. Mimo jiné je zde uvedeno:
35. „Zákon č. 300/2011 Sb., tedy novela loterního zákona (s okamžitou účinností, tj. od 14. 10. 2011) na jednu stranu přiznala výslovně obcím právo regulovat obecně závaznou vyhláškou provoz interaktivních videoloterijních terminálů na svém území, napadeným přechodným ustanovením však odložila uplatnění takových vyhlášek na již povolená zařízení do 31. 12. 2014.
36. Ústavní soud na základě ústavní stížnosti města Klatovy zrušil přechodné ustanovení čl. II. bodu 4 zákona č. 300/2011 Sb. Ústavní soud shledal takovouto úpravu neústavní, neboť konstatoval – v duchu svých předchozích výše citovaných nálezů – že právo obcí usměrňovat na svém území provoz interaktivních videoloterijních terminálů nebylo založeno až novelou loterního zákona, nýbrž je „součástí práva na samosprávu ve smyslu čl. 8, čl. 100 odst. 1 i čl. 104 odst. 3 Ústavy a ve smyslu nyní již ustálené judikatury Ústavního soudu“ (nález sp. zn. Pl. ÚS 6/13)....
37. V návaznosti na to pak Ústavní soud ve svých následných nálezech začal ukládat žalovanému povinnost zahájit přezkumná řízení dle § 43 odst. 1 loterního zákona ve vztahu k povolením vydaným dle § 50 odst. 3 téhož zákona, pokud jde o umístění jiných technických herních zařízení obdobných výherním hracím přístrojům nebo jejich koncových zařízení na území těch obcí, které se na Ústavní soud obrátily (Klatovy – nález ze dne 6. 5. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2315/12, N 75/69 Sb. NU 281, č. 75/2013 Sb. ÚS; Židlochovice – nález ze dne 18. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 2336/12, N 110/69 Sb. NU 761, č. 110/2013 Sb. ÚS; Frýdlant nad Ostravicí – nález ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 2335/12, N 120/70 Sb. NU 85, č. 120/2013 Sb. ÚS). Ve všech

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

citovaných případech se jednalo o přezkum povolení vydaných předtím, než odpovídající obecně závazná vyhláška nabyla účinnosti.“

38. Ze shora uvedených ustanovení zákona ve spojení s popsáním judikatorním vývojem vyplývá, že žalovaný může, resp. musí již vydaná povolení doplnit nebo změnit, vyžaduje-li to veřejný zájem. Veřejný zájem je v tomto případě vyjádřen především přijetím novely č. 300/2011 Sb. zákona o loteriích č. 300/2011 Sb., který dal obcím oprávnění upravit tuto oblast obecně závaznou vyhláškou, následně přímo těmito obecně závaznými vyhláškami. Tento zákon nejdříve obsahoval ustanovení v bodě 4. Čl. II, které bylo následně Ústavním soudem zrušeno. Pokud tedy žalovaný zahájil řízení o změně předmětného povolení, s ohledem na změnu loterního zákona, a následně uvedl, že předmětem řízení je změna povolení tak, aby bylo v souladu s platným zněním zákona o loteriích a v souladu s časovým omezením stanoveným obecně závaznou vyhláškou Hlavního města Praha, učinil tak zcela správně. Předmětem řízení bylo a zůstalo uvedení rozhodnutí o povolení do souladu se zákonem, který nejdříve omezoval dobu platnosti (což bylo v průběhu zrušeno), který však po celou dobu odkazoval na možnost regulovat danou oblast obcí s tím, že rozhodnutí žalovaného musí být uvedeno do souladu s obecně závaznými vyhláškami obcí.
39. Proto, co se týče žalobní námitky uvedené pod bodem 6. rozsudku, má soud za to, že v případě, že by shledal předmětnou OZV zákonnou, byl by postup žalovaného při přezkumu povolení s ohledem na předmětnou OZV zcela v pořádku. Povinností žalovaného bylo uvést tato rozhodnutí do souladu s právními předpisy, viz ust. § 43 zákona o loteriích, a tím i s platnou OZV obcí, kterých se tato povolení dotýká. Soud má za to, že předmětem tohoto řízení byla právě tato povinnost. To, že v průběhu tohoto řízení docházelo ke změnám v zákoně a vyvíjela se i judikatura Ústavního soudu, bylo jen důvodem pro to, aby žalovaný vzal tyto změny v potaz, což učinil. Žalobce rovněž o těchto změnách informoval a vyzval ho k vyjádření podruhé, čímž dostal své povinnosti vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č.j. 1 Afs 58/2009-547, citovaném žalobcem v jeho rozkladu. Na předmětu tohoto řízení, kterým byl právě přezkum těchto povolení dle ust. § 43 zákona o loteriích, se tím nic nezměnilo a žalobce měl rovněž možnost na to reagovat, protože byl po změně situace k vyjádření vyzván opětovně. Žalobce tak na svých právech tímto postupem žalovaného krácen nikterak nebyl. Soud proto neshledal tuto žalobní námitku důvodnou.
40. Soud rovněž tak neshledal důvodnou ani poslední žalobní námitku uvedenou v závěru žaloby, kterou žalobce vytkl žalobou napadenému rozhodnutí nedostatek důvodů. Soud v tomto souhlasí se žalovaným, že se ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi rozkladovými námitkami žalobce, ačkoliv jiným způsobem než si žalobce představoval. To však nečiní rozhodnutí nepřezkoumatelným.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené v souladu s § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí, jako nezákonné a ze stejných důvodů zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
42. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za jeden úkon právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], dále 1 náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH.

43. Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. srpna 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.